

REGISTO

N. B 794.

બુદ્ધિ

કિ. ૬ મી.

હિસ્સો

૮ મો.

જી. જી. જી.

માહિજ માહિજ

આખર

સન ૧૩૩૪.

આમે તખત ફેર દહે કાયનાત હવ
તરત હાથે વાસ્તે આમે હવાત હવ
અજરોજ કાકે મુન્યે ખીસે મુલે સમ
મુલકારે આખરતહે મેલ આમે અત હવ

અલયાં મુ રમલામત
આમે વસીતમ
મગદ કુરુર
મગદ કુરુર

શેઠ લાઈવેરી
હાજીભાઈ મામદાણી
મળીયા (મળીયા)

હાજી ઇસમાઈલ
હાજી ઇસમાઈલ

કાગળે
મારી
કાગળે
મારી

રહેમતે રખે જલીલ
આગેતબત અનેકુરુર
આગેતબત અનેકુરુર

નસુમનું કિરમત.

મા શોખનોએ તોલ તો કબૂલો દશે પલુ તુરેસાતમાં
 તમ નેકનુજલ તર્જીય યામ, ગાજેનજલની મોઠ/મળાલની સર
 વોચલ તલી કોચ/આમાં ફેલસુખ તામની આનુતો અચપણથી
 તો યમ ત્યાં નુર્ધનિા અદવાલ એસા રૂપમાં લખવામાં આવ્યોછે
 િદરના લીપયો વોચવાથી સોંકડો. યામનો જલણવા નેત્રી મળનાં
 ત અને દુન્યાની ધણી યામનેથી વાદેક યવાય છે, અને તે
 કિ મવકા એવા આવે છે કે વોચનારનું દોલ બરાહ આવી
 ના એવનરે વોચે મોઠ/મળાલ મવકા એવાઆવે છે કે
 મુશી દસદુલ આપ્યા કરે છે, ફરકોર મવકે ગમ બુલી જવાય છે
 શીવાય પદવાનરે ધણી નીલ પદાવવાની પુરી રીત બનતકામ
 ની નાની બીગારી જેમરે તાવ, મરડો. માથાનો દુખાવો,
 કાદનો દુખાવો વીં વીંની દુકી દુકી પ્રેશા બે પેશાની
 પના આસાન અને ચંચા નુસાપા, ફર્યાતે શરીરબીજેરે પડવા
 ધણી બાણવા જેવી અગ્નિએમ બાળતો, અને એઆઈ ઉપર
 મણમાં અગ્ન દુખ, તે પછી મજેલુ આશ્ચર્યકારક સુખા તે
 રતોમાં ને દુધા. રૂપો તેની છુપી તો વારંવાર વાંચાજ
 પાડે છે, તેના નાતાની આદશાહી અગ્નિએમ સખાવતો નમાજ
 મોઠ/મળાલ અગ્નથી અગ્નવર, તે ક મરીખના હોઠાકાઓનો
 નીના કે મોંગવા વીના જઈરી રદમ બંગી થવાનો
 તામ છતાં રીચત ફકત રંગા પો(૦)ન

પાટ મહેલ
 ૬૩૨

ખુશખબરો બેહિશત.

(આમાં ગુજરાતી ભાષામાં ૫૦ મજલીસો છે.)
 ખુશખબરો બેહિશત નામની કીતાબ લાંબી મુદત પછી છપાવી
 હતી અને ખવાસ પણ થઈ હતી તે સુધારા વધારા સાથે છાપી છે.
 ૧ આ કીતાબનો ગુજરાતી ભાષા સુધારીને સર્વે સમજે એવી
 શીલીન આપમાં ગોઠવી વાક્ય રચના અને મજારતમાં પણ ધણો સુધારો
 કર્યો છે.
 ૨-આરથી કારસી સમદ વાપરેલ, અને તેના પાછળ અર્થ નેવા
 તેવા લખેલા તેને અદલે અમેએએ એવા અક્ષરા સંદેહાને બદલીને ગુજરાતી
 સમદ વાપર્યો, જેમકે 'લદાકે કીડુરે' તો અમેએએ લખ્યું કે 'લુવારેકી' વીં
 ઉ-તેમાં પંચરતને પાક અગ્નથી પહેલાં ચાર બુજરેચરિતો
 અલચાલ ન હતો. તેથી તેઓના અડવાલની ૪ મજલીસ દાખલ કરી.
 ૪- ફેલકી મજલીસો બહુજ કષ્ટ લાગી તેવી ચાર પાંચ કાઠી
 નાખી. અને તેના બદલામાં મોટા મોટા ગરસીયા, એક લગ્નગણાસ
 અવતો કે તે ઘણાઓને બહુજ પસંદ છે. "જમ્મ મશક લારકર
 નહરેસે અમઅસાસે ગાઝી ધર ચલે" તે તથા બીજા જનામે અલી
 અસગઅવના ગાળા બે રસાઓ, સખીત નામું વીં દાખલ કર્યા.
 ૫ નામ 'ખુશખબરો બેહિશત' છે એટલે જનતની સુખ,
 પણ કીતાબના નામ તેની અદરના મલમ બીપરથી રખાય છે કે નામ
 ધીજ તેમાં શું છે તે ખબર પડે, તેથી અમેએએ આનું નામ બદલને
 'મસાઈમખુલ અમઅસાસે' (એટલે નેક અને પરહેઝગાર લોકોની
 સુસીખતો) રાખ્યું. અસલ કીતાબના રૂર હતો અને રૂરના રાખ્યા
 પો(૦)નના આકીકા બન

મોઅજ્જાતે સુરતમવી પેજ ૩૫૦ રૂ. ૧

જનાએ હેઠરે કરાર ગયરે કરાર મોલાએ મુશકોતો આસાન કરેલી, હજારો અમએઆત
 બનાવેલી, હજારોને માલામાલ કરી આપ્યા. મોટી મોટી લકામઓ ફતેલ કરી, મોટા મોટા
 નામવર પડેલવાનોને પછાડ્યા વીં આજનોના આલીશાન ૫૦ મોઅજ્જા.

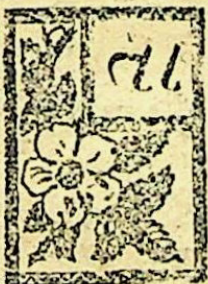
ખિમખિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ, અહમ્મેદા સિત્તાહે રખિમલ
આલમીન, વસલ્લાહો અન્ના મોહમ્મદિન વ આલેહિ ત્તાહેરીન.

કીતાબ (દુબી.) તા. ૧૫મી માહિ જમાદીઉલઆખર સન ૧૩૩૪ હી. (હિસ્સો ૮-મે)

તારીખે અઅસમે ફુરી.

કર્તા-સુમત જમાતના તવારીખનવેશ
ખવાખમોહમ્મદસાહેબઅઅસમેફુરી.

મુકર્રણ પર-મુ, પરચુરણ અહવાલ.

જાણુજ અમ્મીયાવાળા લખે છે કે હું ઉસમાનથી ધણા જણ નારાજ
હતા, અને તલહા તથા ઝોઝેરના દિલમાં ઝિમ્મેદ એવી હતી કે તેઓ
ને કતલ થાય તો અમારુ કામ થાય, એટલે તેમને ખલીફા તેમે, અને
તેથીજ હું ઉસમાનને કતલ કરાવવામાં મદદ કરતા હતા.

અને અઅસમે ફુરીનીમાં લખ્યું છે કે હું ઉસમાને અસહાબોની મદદ કયુજ ફરી
નહીં, અને તેમને મનાઈ ફરી કે લડશો નહીં, તો એ બાબત મોઅતખર અને સદી નથી,
કેમકે ને તેમની મરજી મદદ લેવાની નહતે તો મોઆવીયાહ તથા અમ્મદસા આમેરને
કાગળો શામાટે લખ્યા કે લોકો મારાથી ઈરી ગયા છે માટે આ વખતે લશકર લઈને જલ્દી
મારી મદદે આવો, (અગરમે કોઈ આવ્યું નહીં.) અને જ્યારે તે આવ્યા નહીં ત્યારે હું

અલીઅને મદદ કરવા કહેવરાવ્યું, તે વખતે હંઅલી ધરે નહતા. એમ સુન્નત જમાતની કેટલીક કીતાબોમાં છે, જેમકે તેમની કીતાબ “તારીખે તિયી”માં છે કે હંઅસમાને જનાએ અલીએ મુત્તજાને કહેવરાવ્યું કે મારી મદદ આવો, તો અમર મળી કે તેઓ પોતાની જમીન છે ત્યાં ગયા છે તેથી હંઅસમાને કહ્યું કે હું સમજ્યો મારી મદદ કરવી પડે તેથી ખાહેર આપ્યા ગયા.

પછી હંઅસમાને મોહમ્મદ ખીન મુસલેમા પાસે માણસ મોકલ્યું, તેથી તે આવ્યો ત્યારે કહ્યું કે તમે આ કામ પાસે જઈને કહો કે તમે શું શું આહો છો? અને જે જે વાત કહે તેને મારા તરફથી કબુલ કરી લેજો. કેમકે મને ખબર તંગ કરી નાખ્યો છે, તેણે જવાબ આપ્યો હું વર્ષમાં ફક્ત એકજ વખત જોડું બોલું છું, તેથી વધારે જોડું બોલી શકતો નથી, અને મેં તમારા તરફથી એક વખત ખત તો દોશીશ કરી, પણ તમેએ જે વાત કહ્યો હતો તે તમે વશ કર્યો નહીં, અને તમે સારી પેઠે એ લોકોને જાણવો છો કે વારંવાર તેઓ સમજશે નહીં, આથી ખલીફા સાહેબ સમજ્યા કે ગામવાળા પણ સંત કરા ગયા છે, અને તેઓએ દુસ્મનોના હાથમાં મને ઘેરાવી દીધો છે.

ઉપરાંત હંઅસમાને જે લડવાની મનાજ કરી હતે તો તેમના ધરમાં બારે લડાઈ થાત નહીં, જેમકે તવારીખોમાં છે કે તે દીવસે હંઅસમાનના ધરમાં એવી જંગ થઈ કે નદીની જેમ લોહી વહેવા લાગ્યું.

અને હંઅસમાને વારંવાર કહેવરાવ્યું કે કોઈ રીતે સુલેહ કરો અને મને કતલ કરો નહીં, તો તે લોકોએ એજ જવાબ આપ્યો કે હવે સુલેહ એકજ વાતમાં થાય એમ છે, કે તમે ખિલાફત મુકી આપો એટલે તમેને કતલ નહીં કરીએ તેમજ ઇજા નહીં અપીએ અને તમારા બદલે ખીજા કોઈને અમારી મરજી મુજબ ખલીફા કરી લેશું.

તો આ વાત કોઈ રીતે કબુલ કરીતહીં તેના કારણમાં લખે છે કે આમાં મરવાનની સલાહ એવી હશે કે આ લોકોએ જે બળવો કર્યો છે તે કોઈ રીતે કતલ કરવા માટે નહીં, પણ ફક્ત ધમકી આપવા માટે છે, કે કતલના ખાદ્યી ખિલાફત મુકી આપો, માટે ખિલાફત મુકવી નહીં, તેઓ ડરાવી ડરાવીને છેવટે સુલેહ કરશે, આવો મત મળવાથીજ છેવટે સુધી ખિલાફત નહીં મુકવા મકદ્દમ રહ્યા, પણ જ્યારે મામલો તદ્દન બગડી ગયો, અને કતલ કરના લોક ધરમાં ઘુસી ગયા ત્યારે જીપાય રહ્યો નહીં, જેમકે પહેલા ખલીફા સાહેબ હંઅમાયકરના દીકરા મોહમ્મદે હંઅસમાનના ધરમાં ઘુસીને તેઓની દાઢી પકડી ત્યારે હંઅસમાને કહ્યું અરે મહારા ભરીજા તુ ખુદાથી ડર અને મારી દાઢી મુકી આપ, અગર તારો આપ અમાયકર ઇવનો હોતતો તે કદી મહારી દાઢી પકડત નહીં, મોહમ્મદે કહ્યું અગર મહારો આપ ઇવનો હોત તો તમને હરગીજ આવા કામ કરવાની રજા આપત નહીં. અને શરીઅતના તરીકાથી વિરુદ્ધ બાબતો થવા દેત નહીં, આ વખતે ખલીફા હંઅસમાને નજીકમાં પડેલું કુરઆને શરીફ હાથમાં લઈને શરમાવ્યું કે આ કુરઆન મુજબ ચાલવા બંધ હું છું, અને હવેથી દરેક બાબતમાં તમારી રજામંદી હશે તેજ કરીશ, તમારી જામેદા પુરી કરીશ, અને કોઈ ચીજને તમારાથી વહાલી નહીં કરું, માટે મને મુકત કરો.

આ સાંભળીને મોહમ્મદે કહ્યું કે—અલ્લાહના વક્દ અસયત મિન્કબ્સો વકુન્ત મેનલ્મુક્સેદીન* એટલે અત્યારસુધીનો નાફરમાની કરી, હવે શું થઈ શકે છે? તું પ્રસાદ કરનાર હો, મતલબ એકે જ્યારે વાત ચાલ્યો ગયો, હાયગથી લગામ છુટી ગઈ પછી શું થઈ શકે?

એ મુંઝવે જવાબ આપીને મોહમ્મદે પોતાના ખીજા હાયમાંનો એકલો હંઝિસમાની ગરદન ઉપર માર્યો તેથી તેમની ગરદન જખમી થઈ ગઈ લોહી વહેવા લાગ્યું, અને પછીનો થોડી વારમાં કતલ થઈ ગયા.

અને લખે છે કે મરવાને હંઝિસમાનને ખીલાફત મુકી આપીને સુલ્તેક કરવા આપી નહીં, છતાં પોતે કાંઈ મદદ પણ કરી નહીં, ખલીફાને એકલા મુકીને જાન બચાવીને ચોરતોમાં મરવાન છુપી રહ્યો.

“રવઝતુલ અહબાળ” સુન્નત જમાતની તવારીખમાં લખે છે હંઝલીઅને ખખર પડી કે હંઝિસમાનને બલવા વાળા કતલ કરશે તેથી આપ ગમગીન થયા, અને એ લોકોને સખત શબ્દો કહીને પોતાના ફરજંદ હસન અને હુસૈન તથા કમખરને હુકમ કર્યો કે તલવારો લઈને ખલીફાની મદદ માટે જાઓ, અને તેમને કહો કે મરવાનને બલવા ખોરોને સાંપી દીએ કે રખેને એ ફસાદ દફે થાય.

ઝેબૈર અને તલહા વીજેરેને ખખર પડી કે હંઝલીઅન પોતાના ફરજંદ અને શુલામને હંઝિસમાનની મદદ માટે મોકલ્યા છે તેથી તેઓએ પણ પોતા ૧ કેટલાંક સગાઓને હંઝમામે હસન અને ઇમામે હુસૈન અંની સાથે મોકલ્યા. બલવાખોરોએ જોયું કે ખલીફાની મદદ માટે આ લોક આવ્યા છે, તેથી બહુજ ઉતાવળ કરીને હંઝિસમાનના મકાન ઉપર તીરનો વરસાદ વરસાવ્યો, અને પથરા ફેંક્યા, તેથી હજરતે ઇમામે હસન અલય હિસ્સલામતું મુગારક મોઢું લોહી લુહાણ થઈ ગયું, અને મોહમ્મદ ખિન તલહા ઝખમી થયા, બલવાખોરોએ જોયું કે ઇમામે હસન અંનું મોઢું લોહી લુહાણ થઈ ગયું તેથી ડર્યા, કે રખેને બની હાશમ આવીને આડા પડે તેથી ખલીફાના ઘરને આગ લગાડી દીધી.

પછી હંઝિસમાનને કતલ કરવાનો અને તે વખતે માર્યા ખીએલાઓનો લંબાણ અહવાલ લખીને લખે છે કે જ્યારે હંઝલીઅને ખખર પડી કે હંઝિસમાન ખલીફા કાલ થયા ત્યારે આપને બહુજ ગુસ્સો આવ્યો અને ઇમામે હુસૈન અંને ફરમાવ્યું કે હંઝિસમાન અવી રીતે માર્યા ગયા અને તમો તેમના દરવાજા ઉપર હાજર હતા છતાં તમોએ લોકોને એવા ખરાબ કામથી અટ-

કાવ્યા નહીં!! એમ કહીને ઇમામે હસન અંના મોઢા ઉપર એક તમાચો માર્યો, અને ઇમામે હુસૈન અંની છાતીમાં એક ઘુસ્તો માર્યો, અને મોહમ્મદ બિન તલહા અને અબ્દુલ્લા બિન ઝુબૈરને સખત શબ્દો ઠપકાના કહ્યા, અને બહુજ કહર તથા ગજબમાં “ઇન્નાલિલ્લાહે વઇન્ના એલયહે રાજેઊન” કહ્યું. અને બીબીઆએશાઘરમાંથી બાહરનીકળીને બહુજ અફસોસ કરવા લાગ્યા ઇત્યાદી.

આ બનાવથી તલહાએ હંઅલી અંને કહ્યું કે અવો ગુસ્સો શામાટે કર્યો? અને હસન તથા હુસૈનને શામાટે માર્યા? આપે જવાબ આપ્યો કે હં ઉસમાન જેવા બલીકા નિર્દોષ માર્યા જાય છતાં આલોક મદદ નકરે તો કેમ ગુસ્સે નથાઉ?

તલહાએ જવાબ આપ્યો કે ઉસમાને જો મરવાનને બલવાખોરાને સોંપી દીધો હોતતો શામાટે કતલ થાત?

આવીશે તારીખુલ અમ્મીયા વાળાએ કેટલાંક ખુલાસા લખ્યા છે જેમાં ઘણો વધારો ઘટારો કરીને ટુંક ખુલાસો એકે આ સર્વે બાબત બનાવટી છે કોઇ દલીલથી સાચી ઠરતી નથી.

કેમકે રાવીએ જેજે બયાન કરેલ છે, તે એકએક શબ્દથી બહિર થાય છે કે આ મન ઘડત છે, જેમકે તેનો ટુંક ખુલાસો નીચે મુજબ.—

૧—તવારીખોથી સાબીત છે કે હંઉસમાન કતલ થવાની પહેલેજ બીબીઆએશા મદીનામાંથી નીકળીને મકકે ગયા હતા, તો ઉપર આવ્યું કે હં ઉસમાન કતલ થવાથી તેઓએ ઘરની બાહર આવીને બહુજ અફસોસ કર્યો તે કેમ બને?

૨—હંઅલીઅં બહુતા હતા કે હં ઉસમાનને કતલ કરવા હજારો જણ લેગા થયા છે, છતાં પોતાના ફરજદોને ત્યાં શામાટે મોકલે? અને માનો કે મોકલ્યા તો તેઓ કાંઇ ભાગી આવ્યા ન હતા બલકે જખમી થયા હતા, છતાં ગુસ્સે ધાય અને શામાટે બચા-યા નહીં અને તમાચો અને ઘુસ્તો મારે એ અદલ નથી બલકે ઝુલમ છે, અને આપ ઝુલમ કરેજ નહીં, અને એ નુરે ખુદા જીગરગોશએ મુસ્તફા નુરેએને ફતેમએઝહરા ઉપર અવી બેરહમી કરેજ નહીં આ બનવા જોગ નથીજ.

૩—હંઅલીઅં અવા બલવામાં પેતે ગયા નહીં અને ફરજદોને મોકલ્યા તે પણ બનવા જેવું નથી.

૪—જો હં અલી અં હંઉસમાન કતલ થવાથી પોતાના ફરજદો ઉપર ગુસ્સે થઈ તેમને માર્યા હોય તો હંઉસમાનની લાશને ત્યાં દીવજ રાખી

બલવાખોરોએ દફન થવા હીધી નહીં તો શામાટે તરત દફન કરવા આપે એવી કોશીશ કરી નહીં?

૫—ત્રીજે હીવસે આપ પાસે કેટલાંક મદીના વળાઓએ સીકારીશ કરી ત્યારે આપે ઇમામે હસન અંને બલવાખોરો પાસે મોકલીને લાશ દફન કરવા દેવાની રજા અપાવી એમ સુન્નત જમાતની તવારીખોમાં લખે છે, પણ આપ શા માટે જનાજ સાથે ગયા નહીં ?

૬—અને મીસર વાળાઓએ મુસલમાનોના કબ્રસ્તાનમાં દફન થવા હીધા નહીં તો પણ શા માટે હંઅલી અં જઈને તેમની લાશને મુસલમાનોના કબ્રસ્તાનમાં દફન કરાવી નહીં ?

૭—નાજી અરજ કરે છે કે એક નકલ અત્રે મુતાસજ જણાવાથી લખવામાં આવે છે, જેમકે “સવાહિસ્સખીલ” નામની ક્રીતાબમાં છે કે ક્રીતાબે “સેરાતુમુસ્તકીમ” જે સુન્નત જમાતની છે તેમાં તેના કર્તા મુજ્હુદીન ફીરોઝખાદીએ લખ્યું છે કે અમે સુન્નત જમાતનો “ઇખ્તેજવઝ” મહા ખુઝર્ગ આલીમ હતો, અને પોતાને બહુજ જખરદસ્ત આલીમ ગણતો હતો, તેણે એક વખતે આલીમે ઇદમે રખખાની, વાકીફે અસરારે યઝદાની યાઅને અલી ઈસ્રાનીની સાથે પોતાને સરખાવા માટે મીખર કિપર જઈને લોકોને કહ્યું કે “સૂની કખ્લા અન્તકેદૂની” એટલે જે કાંઈ પુછવું હોયતે મારી હયાતીમાં મને પુછી લીઓ.

આ સાંલખીને એ મજલીસમાંથી એક ચોરતે ઉભા થઈને કહ્યું કે હું એક સવાલ કરું છું તેનો જવાબ આપો.

ઓરત—લોકો બયાન કરે છે કે જ્યારે સલમાને ફારસી મદાએનમાં ખુદાની રહમને પહોંચ્યા ત્યારે હં અલી અં મદીનામાં હતા, આપને કોઈએ એ વાતની ખબર આપી નહીં, પણ આપને ઇદમેજેઘથી ખબર પડી કે સલમાન

૬ * એ અરખી ખન્ને ઈખારતનો ખુલાસો એછે કે અલ્લાહતા ઇસ્મના આલીમ, અને તે માલીકતા લેદને જોણવવાળા હં ઇમરાન (અખુતાએખ) ના ફરજંદ હં અલી અં પોતાની હયાતીમાં ફરમાવના હતા કે અજે લોકો તમોને જે કાંઈ પુછવું હોય તે મદારી હયાતીમાં પુછી લીઓ, અને આ મુજબ કહેવું એ મૈલા માટે સખતવાર હતું, કેમકે તેઓ ખુદાઈ ઇસ્મ અને ખુદાઈ લેદશી વાફે હતા, પણ ખીજ કોઈ માટે સખતાર નહતું, અને તજે, છતાં એ જખ્તે જખ્તીએ પોતે મોટા આલીમ છે તે ખતાવા લોકોને એ શખ્દો કહ્યા કે જે મૈલાઅલી એ કહ્યા હતા, પણ એ મૈલાનો મુખાલ્લો કરવા જાય તે કદી હાયા વીના રહેજતહીં, એવો શરખીદા થવું પડ્યું જેમકે આ નકલમાં છે.

ગુજરી ગયા, તેથી આપ તેજ રાત્રે મદીનાથી મોઅજીઝાથી થોડી વારમાં મદાએન પહોંચી ગયા, અને સલમાનને ગુસલ દફન આપી નમાઝ પડીને દફન કરીને મોઅજીઝાથી તેજ રાત્રે મદીને પાછા આવ્યા, એ છતાં કે મદીનાથી મદાએન એક મદીનાનો રસ્તો છે, તેાં શું આ ખાળત ખરી છે ? !

ઈબનેજવઝી=આ રીવાયત ખરી અને સહીહ વાત છે, એમજ થયું છે.

ઓરત=જે પ્રમાણે લોકો એવાત કહે છે, તેમજ આ પણ કહે છે કે હું ઊસમાન સાહેબ મદીનામાં કતલ થયા ત્યારે હું અલી પણ મદીનામાંજ હતા, છતાં હું ઊસમાનની લાશ ત્રણ દીવસ સુધી દફન થઈ નહી, અને હું અલીએ તરત દફન કરાવી નહીં, અને તેમની ઉપર નમાઝ પણ પડ્યા નહીં આ વાત ખરી છે કે નહીં ?

ઈબનેજવઝી=(આ સાંભળી ગુસ્સે થઈને આનો જવાબ ન આપતા) અરે ઓરત તું કેવી છે ? જો તું તારા શવહરની રજાથી આ મરદોની મજલી-સમાં આવી હોતો તેના ઉપર ખુદાની લાઅનત થાય, કે અવા મજમામાં તને આવવાની તેણે રજા આપી, અને જો તું તારા શવહરની રજા વગર અહીંયા અવા મરદોના મજમામાં આવી હોતો તારા ઉપર ખુદાની લાઅનત થાય.

ઓરત=(સાહેબ તમોએ મહારી વાતનો જવાબ તો આપ્યો નહીં, અને નાહક લાનત મલામત કરો છો, તો હવે આ મારા આવવા ઉપર એક સવાલ પુછુ છું) કહો જતામે ઉમ્મુલ મોઅમેનીન ણીળી આએશા સાહેબા લોકોના મજમાં સાથે હું અલી સાથે જંગ કરવા માટે જસરા સુધી ગયા ત્યારે શું હું રસુલે ખુદા મે હમ્મદે સુરતફા સંઠ એ રજા આપી હતી ? કે રજા વીના ગયા હતા ? !

આ સાંભળીને ઈબને જવઝીએ કાંઈ પણ જવાબ આપ્યો નહીં.

આ ૭ ખુદાસાથી સાગીત થયું કે હું અલી અં ખતીફા ઊસમાનથી રાજીનહતા, તેમજ તેમને કતલકરાવા ઉશકેરણી પણ કરી નહતી, અને કતલ થવાથી અટકાવવા માટે પણ ઠોશીશ કરી નથી, તેઓ ફક્ત ઈસ્લામીયોને અને તેમ ખુતરેજી કરતા અટકાવતા, અને દીને મોહમ્મદી ખરગાહ ન થાય તેની સંભાળ રાખતા હતા, તેના માટે થઈને ખતીફાઓની જરૂરી મવકે દીનને ખચાવા નહક કરતા હતા, અટલા ઉપરથી અછલમદો તમામ સાર રમજી શકે છે, તેથી વધારે વિવેચન કરવાની જરૂરત નથી.

પ્રકરણ ૫૧-માં માં છેલ્લે જે કાંઈ ગયા અંકમાં લખ્યું છે તે પછી તારીખે અઅસમે કુરીમાં લખે છે કે મોઆવીયાહના હાથમાં ખીલાકતની લગામ

.....

આવવા પછી હુકમ આપ્યો કે હું ઉસ્માન જ્યાં દફન થયા છે તે તરફ લોકોએ પોતાના મુંદા દફન કરવા, કે તેથી “બદ્રીઅ” નામના મુસલમાનોના કબ્રસ્તાન સાથે એ જગ્યા મળી જાય.

હું ઉસ્માનને તેજ પહેરાનમાં દફન કર્યા કે જે પહેરેલું હતું, અને શુસલ પણ આપ્યું નહીં, અને જ્યાં હું ઉસ્માન દફન થયા તે જગ્યાને કબ્રસ્તાને બની ઉમર્યાહ કહેવા લાગ્યા.

ખીખી આએશા બળવાને વખતે મકકે જવા નીકળ્યા ત્યાંસુધી તો જ્યાં સુધી બન્યું ત્યાંસુધી લોકોને તાકીદ કરતા હતા કે હું ઉસ્માનને જેમ અને તેમ કતલ કરી નાખો, અને મક્કામાં બગર પડી કે હું ઉસ્માન કતલ થયા ત્યારે બહુજ ખુશી થયા, અને ખુદાનો શુકર કર્યો, અને ન છાજતા શબ્દો પણ એ ખલીફા સાહેબને આપે કહ્યા, અને હું ઉસ્માને પોતાના ઘેરાઈ ગીએલા દીવસોમાં કેટલાંક શેઝર એવા લખ્યા છે કે તેથી માલુમ પડે છે કે આપે જેને ભુલો કરી તેથી પસતાણા હતા.

મકરણ પડે હું, હઝરતે અમિરુલ મોઅમે-
 નીન અલિયે મુર્તઝા અબ્ને ખીલાફત મળ-
 વાનો આહવાલ.

હી એજ તવારીખ આઅસમે ફરીમાં લખે છે કે હું બી માનને મોહાહર અને અનસાર તેમજ મીસરવાળાએ લેગા થઈને ઘેરો નાખીને કતલ કરી નાખ્યા, તો લાઝીમ થયું કે કોઈને ધમામ અને ખલીફા પોતા માટે કરાવે, તેથીતમામ મોહાહર અને અનસાર મસહફે રસુલે અમરામાં લેગા થયા, અને મશ- વેરો કરવા લાગ્યા કે હવે આપણે કોને ખલીફા નેમવો? આ વખતે અમ્મારે

યાસીર, અબુલ હસીમ બિનતિહાન, રફાઆબિન રાફેઅ, માલિક ખીન ઉજ્જલાન, અબુ અય્યુબ, ખાલીદ ખીન યઝીદ, વધારે આહતા હતા કે હું આલી અબ્ને ખલીફા મુકર્રર કરે. તેથી તેઓમાંથી અમ્મારે યાસીરે લાંબા સમયે કહ્યું કે એ અનસાર અને મોહાહરીન તમોએ હું ઉસ્માનને સારી પેઠે ઓળખ્યા કે તમારી સાથે કેવી રીતે વર્ત્યા? માટે હવે તમો જોઈ વીચારીને ખલીફા કરો કે પાછળથી પસ્તાવું પડે નહીં, આ વખતે તમારામાં

હં અલી અં મવગુદ છે, અને તેમને સારી પેઠે ઝાળખો છો કે તેઓને હંરસુલેખુદા સંતી સાથે કેવું સગપણ છે! અને એ પણ જાણો છો કે સર્વેથી પહેલે તેઓએ ઇમાન ઇખ્તિયાર કરેલ છે, માટે તેમની જૈઅત જલદી કરી લ્યો, અને ગુદા મત કરીને આપ-સમાં મતભેદ કરવાથી બચો.

આ સાંભળીને તમામ મોહાજીર અને અનસારે કહ્યું કે ઝો અમ્માર તમારી વાત બહુજ સારી અને પસંદ કરવા જેવી છે, આથી વધારે સારો બીજો કોઈ મત હોઈ શકશે નહીં, આ મત તદ્દન વાજગી અને વાસ્તવીક અને સહીદ છે.

પછી તમામ જણ લેગા થઈને હંઅલી અંતી ખીદમતમાં ગયા, અને અરજ કરી કે યા અબલ હસન આપ જાણો છો કે લોકોએ ઊસમાનને મારી નાખ્યા, અને કોઈ ખતીફા હોવો જરૂરી બાબત છે, પણ આપ સીવાય ખીલાફતની બીજી કોઈ લાયક નથી. માટે આપ અમોને રજા આપો તો અમો આપની બચાવ કરીએ, કેમકે ઊસમાનની લાશ હજુ દફન થઈ નથી ઘરમાં પડી છે, માટે જ્યાં સુધી અમો આપની બચાવ નહીં કરાએ ત્યાં સુધી તેમની લાશને દફન પણ નહીં કરીએ.

આ સાંભળીને આપે જવાબ આપ્યો કે અજો દોસ્તો મને ખિલાફતની ખાલીશ નથી તેમજ મને તેની જરૂરત પણ નથી, હું ચાહતો નથી કે મારી સાથે કોઈ જૈઅત કરે.

આ વખતે એક શખસે કહ્યું કે સુખ્દાનલ્લાહ એમ કેમ થાય? આપ અમોને બચાવ કરવાની રજા આપો, હં ઊસમાનને આ લોકોએ કતલ કર્યા તેમાં હારે રસલેહત હતી; હં અલીએ દરમાઅ્યું કે તમે મારા બિપરથી હાથ ડીપાડો મારી બચાવ કરો નહીં, અને આ કામ માટે બીજા કોઈને મુકરર કરો તલવા અને ઝુમેર પણ હાજર છે, અને બનવા જોગ છે કે તેઓ ખીલાફત લેવા દઅજતા હોય.

આ સાંભળીને એ સર્વે જણ હં અલી અંને લઈને તલહાને ધરે ગયા, અને હં અલીએ કહ્યું કે તલહા આ લોક મારી પાસે આવ્યા અને ચાહે છે કે મારી સાથે બચાવ કરે, પણ મને મનગુર નથી, કેમકે ખિલાફતનું કામ ધણું મુશ્કેલ છે, મને તેની જરૂરત નથી, માટે તું હાથ લાંબો કર કે આ લોક તહારી બચાવ કરે.

તલહાએ જવાબ આપ્યો કે યા અબુલહસન આ કામ માટે સર્વેથી તમોજ બેહતર અને અદક્લ છો; અને અહં પુછો તો ઉમ્મને રસુલનો ખતીફા થવું આપનોજ હક છે, કેમકે આપમાં પહેલેથીજ ઘણી ખુશીઓ અને શીલનો સમાએલી છે, અને હજરતે રસુલે ખુદા સંતો બહુજ નહકતા સગા છો.

હં અલીએ જવાબ આપ્યો કે મને ખિલાફત લેવા કહે છે, પણ મને અંદોશો રહે છે કે હું ખિલાફત લઈશ અને બદોબસ્ત કરીને કારકાર અજાલીશ ત્યારે રખેને તહારા તરફથી મળ્યા થાય, અને તું તહારી સામેથા.

તલહાએ કહ્યું કે આ ત્રીણે તમારે કાંઈ શીર કે ચીતા રાખવી નહીં, કેમકે હું ખુદા પાસે પતલ માગું છું કે હું તમારો દુશ્મન થાઉં અને ગુનેહગાર બનું, જો એવું કરું તો હું જાનિમ થઈ જઈ માટે આપ ખુશીથી ખિલાફત સ્વીકારો.

.....

હવે અલીએ ફરમાવ્યું કે જો તલહા તું જે કહે છે તેનો અહદ અને ઇકરાર કરીને ખુદાને ગવાહ રાખ તો હું નીડર રહું.

તલહાએ કહ્યું મેં આવીશ ખુદા સાથે અહદ કર્યો અને આપના તમામ હુકમ ઇજુત કર્યા, હું કદી આપથી વિરુદ્ધ ચાલીશ નહીં હમેશા આપની મરજી મુજબ વર્તીશ.

પછી હવે અલી અં ફરમાવ્યું કે હવે તું અમારી સાથે ઝોઝેરની પાસે ચાલ અને આ તમામ વાત તેને કહે. તે તેઓની સાથે ઝોઝેર પાસે ગયો, અને હવે અલીએ જે પ્રમાણે તલહા સાથે સવાલ જવાબ કર્યા હતા તેજ પ્રમાણે તેની સાથે પણ સવાલ જવાબ કર્યા, અને ઝોઝેરે પણ એજ પ્રમાણે જવાબ આપ્યો કે જે પ્રમાણે તલહાએ આપ્યા હતા, અને એજ મુજબ હવે અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી ઇબ્ન તાલીમ અબ્નીસાથે અહદ કર્યો અને સોગંદ ખાધા કે આપની મરજી મુજબ ચાલીશ અને કદી આપની નાજરમાની નહીં કરું, એટલુંજ નહીં પણ હું આપની મોહબ્બત હમેશા માટે જાળવી રાખીશ અને આપની વીરુદ્ધ કદી થનાર નથી, હમેશા આપની ખેરખ્વાહી ચાહતો રહીશ, કોઈ પણ કારણ કે બનાવથી હું આપથી ફરનાર નથી, અને એવો વખત આવવા નહીં આપું કે આપની સાથેનો અહદ તોડવો પડે.

જ્યારે હવે અલીએ તલહા તથા ઝોઝેર પાસેથી એવો અહદ અને સોગંદ લીધા અને તમામ નાના તેમજ મોટા વાગેરેઓએ બહુજ આગ્રેહ કર્યો ત્યારે આપ મસહૂદે તમ-વીમાં તશરીફ લઈ ગયાં, અને એક ઠંકાણે બેઠક લીધી.

પછી તો તમામ મોહાજર અને અનસાર મસહૂદમાં ટોળે ટોળા આવવા લાગ્યા, એટલે સુધી કે તમામ જણ ભેગા થઈ ગયા, ત્યારે સરવેથી પહેલે અણુસદીમ બિન તિલાન, રાદ્દઅબિન રફાઆદ, માલીક બિન હિજ્જાન. અણુઅય્યુબ, ખાલીદ બિન યઝીદ, હઝીમા બિન સાબેત વગેરેઓએ એકમતે કહ્યું કે અમે લોકો તમો જાણો છો કે હવે હવે સમાન તમારીસાથે કેવી વર્તણૂક ચલાવતા હતા, હવે તેનો ખંડાસ થયા, અને હવે અલીએ મુર્તઝાને સાની પેઠે જાણો છો કે તેઓનું હવે રસુલે ખુદા સં સાથેનું સગપણ તથા આપની કરામતો અને ફઝીલતો સુર્ય કરતાં પણ વધારે પ્રકાશીત અને રોશન છે, અને જે જે નેક અખલાક, અને બિમલ સીફતો તથા ગુણો આપની મુબારક કાતમાં સમાજેલ છે તેનું વર્ણન કરવાની જરૂર પણ જરૂર નથી. કેમકે તેથી કોઈ પણ અજાણ નથી, કેવા કેવા બારીક મસાએલથી વાકેફ છે; અને આપણી દરેક દીવલની બલકે દરેક કલાકની હાજર-તોથી તેઓ સારી પેઠે વાકેફ છે, અને ખીલાફતને લાયક આ જનાબ કરતાં ખીજું કોઈ પણ વધારે હકદાર ભેવામા આવતું નથીજ. એ જનાબ જેવું કોઈ પણ પરહેઝગાર અને ખુદાથી ડરનાર નથી, જો એવું કોઈ હોતતો તમોને તેનીજ બચાવત કરવા અમો કહેતે; પણ આખી દુન્યામાં શોધ કરતા એ જનાબ કરતા અવી નેક સીફતો વધારે ધરાવનાર મળે તેમ નથીજ, માટે આ વીશે તમારો શું મત છે? અને આ જનાબને ખિલાફત આપવા માટે કેવી મરજી છે?

આ સાંભળીને સર્વેએ જવાબ આપ્યો કે અમો હૃંઅલીઅની ખિલા-
ફતથી રાજી છીએ, એ પણ જાહેર કરીએ છીએ કે કાંઈ પણ દગાણુ કે શરમ
કે સીકારીશ કે લાચારીથી અમો તેમની ખીલાફતથી રાજી હોઈએ એમ નથી,
બલકે અમો દરેક ખાખત સમજી અને જાણીને ખરા અંતઃકરણથી રાજી હોવાથી
કબુલ કરીએ છીએ, અને ખરા જીગર અને રાજીપાથી તેમની ફરમાં ખરદારી
ઈજ્તીયાર કરીએ છીએ, હમુ પણ ફરીને વધારે ખાત્રી માટે જાહેર કરીએ
છીએ કે ચકીન કરીને તેમજ ઉંડી નજરે તપાસીને ખરા દીલથી અમો એ
હઝરતની તાખેદારી ઉપાડવા તૈયાર થયા છીએ, અમે કાંઈ પણ મતલબથી કે
લાચારીથી કે પરેશાનીથી કે છુટકાવીના કબુલ કરતા નથી, માટે એજ જનાખને
ખિલાફતના માલીક ઠેરાવો તેઓજ હકદાર છે, અમો ખહુજ રાજી અને ખુશી છીએ.

આ તમામ વાતો અને ઇકરાર અને રજા મંદી અને ભારે ખાહીશ અને
ઉલટ, અને અંતઃકરણથી પસંદ છે વીં સાંભળીને જનાખે મૈલા મુશકીલ
કુશાએ ફરમાંબયું કે તમોએ જે જે વાત કહી તેથી એમ જાહેર થયું કે કાંઈ
પણ દગાણુ અથવા લાચારી શીવાય રાજી ખુશીથી મને ખિલાફત આપવા
તૈયાર થયા છો, તો શું તે ફકત મહારા પ્રત્યે તમારી સારી લાગણી અને મને
સારો સમજીનેજ કહો છો ! કે આ વીશે મને ખુદા તરફથી પણ ખીલાફતનો
હકદાર જાણો છો ? !

સર્વેએ કહ્યું યા અલી અમો ખુદા તરફથી હકદાર જાણીને ખુદા તરફ-
થીજ અમારી ગરદન ઉપર આપનો હક વાજીજા જાણીએ છીએ.

આખે ફરમાંબયું તમો જ્યારે એ મુજબ સમજો છો ત્યારે હવે હું કહું
છું કે આજતો તમો પેત પેતાને ઘરે આલ્યા જાઓ, અને ઉતાવળ નકરો,
અને હમુ આ વીશે ખહુજ ઉંડા વીચાર કરો, અને ખરાખર તપાસ કરીને
આવતી કાલે આવજો, એટલે સર્વાનુમતે જે કાંઈ નક્કી થશે તે મુજબ ઈન્શા-
અલ્લાહ અમલ કરવામાં આવશે.

ખીજે દીવસે હમુ હઝરતે અલીયે મુતઝ અલયહિરસલાતો વરસત્રામ
મસજીદમાં આવ્યા નહતા ત્યાંજ લોકો આવવા લાગ્યા અને તમામ જણ લેગા
થઈ ગયા, પછી હૃં અલી અં મસજીદમાં આવ્યા અને મિમ્બર ઉપર તશ-
રીફ લઈ જઈને પહેલે પાક પરવરદીગારની હમ્દ અને સત્તા તથા તાખરીફ
ખયાન ફરમાવી, પછી હઝરતે સરવરે કાએનાત ફખરે મવજુદાત અહમદે મુજ-
તમા મોહમ્મદે મુસતફા સલ્વાતુલાહે અલયે વ આલેહી વરસલ્લમના વખાણ
કરી હુદહ પડીને નીચે મુજબ વાંચેજ કરી—

અમે લોકો તમો જાણો કે ખિલાફતની ખાળત આજે તમારા કાબુમાંથી નીકળી જશે, માટે હવે પણ વખત ચાલ્યો ગયો નથી, માટે ફરને વીચારો અને ખુબ ધ્યાનથી દુર અંદેશીથી તપાસો, પછી જેને સારો અને લાયક જાણો અને મસલેહત મુજબ બેહતર લાગે તેને તમારો ખલીફા નેમી લીઓ, અને તે સાથે એ પણ જાહેર કરી આપુ છું કે તમો કોઈને ખલીફા કરશો તો હું કાંઈ પણ આનાકાની કરીશ નહીં, બલકે તમારો સાથ આપીશ તમો જેની બચાવત કરશો તેના માટે હું પણ ટેકો આપીશ.

આ સાંભળીને મસલુદમાંથી આવજો આવી કે યા મવલા જે વાત ગમ કાલે અમોએ કહી હતી અને જે વાત ઉપર એકમત હતા, તે વાત આજે કહીએ છીએ, એટલુંજ નહીં પણ વધારે ભાર આપીને અરજ કરીએ છીએ કે અમો આપ કરતા કોઈને ખીલાફતનું કામ સારીપેઠે ચલાવશે એવો જાણતા નથી, હવે આપ આપનો મુબારક હાથ લાંબાવો કે અમો આપની સાથે જોડાઈ જઈએ.

હજરતે અમીરૂલ મોઅમીનીને જ્યારે તમામ જણનો કુદથી વધારે આગ્રહ જોયો, અને અવા અવા કલામ સાંભળ્યા, અને તેઓને બચાવત કરવા માટે બહુજ આતુર અને દ્રઢ જોયા, ત્યારે આપ ખાસોશ થઈ બેઠા.

સર્વેથી પહેલે તલકાળિન અબદુલ્લાહે ઉઠીને હજરત અલીઅઠનો હાથ પોતાના હાથમાં લઈને “જોઅત” કરી, અને તેનો એક હાથ જંગે ઓહોદમાં જામી થવાથી નકામો થઈ ગયો હતો, તેથી કળીજા બિન જાળીર અસ-દીએ કહ્યું ઇન્ના લિલ્લાહે વાઈન્ના એલયહે રાજેહીન ! આતો મોટો ગજબ થયો !! કે હવે અલી અઠની બચાવત માટે પેહેલેજ હુંજો હાથ રાખવામાં આવ્યો (બહુજ ખરાબ અપશુકન થયા) ખુદાની કસમ તલકાએ જોઅત કરી છે તેથી આ મુબારક નહીં થાય !! જરૂર આ જોઅત દુટી જશે.

તલકાએ જોઅત કર્યા પછી ઝુબેરે જોઅત કરી, તે પછી તો તમામ મોહાજીર અને અનસાર, અમીર, ગરીબ, અચલા, અદના, શુલમ, સરદાર, અરબ, અજમ વીં સર્વેએ જોઅત કરી, અને એ સર્વેએ બહુજ ઉલ્લસ અને આહુનાથી જોઅત કરી.

જ્યારે જોઅતનું કામ ખલાસ થયું ત્યારે અમીરૂલ મોઅમેનીન હવે અલી ઇબને અબીતાલીબે હુકમ કર્યો કે ઉસમાનના ઘરમાં જોતુલ માલનો જે જે ખજાનો માલ વીં હોય તે લાવીને મારી પાસે હાજર કરો, જ્યારે એ તમામ ચીજ લાગ્યા ત્યારે સરકારી ખજાનામાં મોકલી આપ્યો, પછી સદકાના ઊંટ મંગાવીને કોઈને સાંચવવા મુકરર કર્યો, અને બાકીનો માલ સામાન હવે ઉસ

માનના વારીસો માટે રહેવા આપ્યો, અને સરકારી ખજાનામાં જેટલો માલ લેજો થયો તે સર્વે પોતાની રૂબરૂ મંગાવીને તમામ મોહાજેરીન અને અન-સારને વહેંચી આપવો નહીં, અને ફરમાવ્યું કે જુવે તે હાથ કોઈને પણ વધુ જોઈ આપવો નહીં, તેથી દરેકને ભાગે વ્રણ વ્રણ દીરહમ આપ્યા.

હું અલી અબ્દીને કહ્યું તારીખે લેવામાં આવી તે વીશે તવારી-ખોમાં ઘણો મતલેહ છે, સુન્નત જમાતની તવારીખો જેમકે મોરુખુલખમાં મસઉદીએ લખ્યું છે કે જે દીવસે હું ઉસમાન કતલ થયા તેજ દીવસે હું અલી અબ્દીને ખલીફા સ્વીકારીને તેમની ખેચત લેવામાં આવી, અને “રવઝતુલ અકબાળ” નામની તવારીખમાં છે કે હું ઉસમાન કતલ થવા પછી એક અઠવાડીએ હું અલીઅબ્દીખચઅત લેવામાં આવી છે, તેમજ કોઈએ ખીજે દીવસે, કોઈએ ત્રીજે દીવસે, કોઈએ ચોથે દીવસે, કોઈએ પાંચમે દીવસે, અને કેટલાંકે સાતમે દીવસે ખચઅત કરવાનું લખ્યું છે.

તારીખે તીખ્રીવાળા લખે છે કે જ્યારે મીસરવાળા અને મોહાજર તથા અનસાર ખેચત માટે ઉતાવળ કરવા લાગ્યા, ત્યારે હું અલી અબ્દી ફરમાવ્યું કે ઉતાવળ કરો નહીં, તોપણ લોકોએ બહુજ આગ્રહ કર્યો ત્યારે આપે ફરમાવ્યું કે હુરુસુલ સંના અસહાબો પહેલે આવીને ખચઅતનું કામ તેઓ શુરુ કરે.

આ સાંભળીને એ લોકો જેઓ હાજર નહતા તેઓને ખોલાવા ગયા તો તમામ આપ્યા, પણ તલહા ઝેબેર, સમદગિનયઝીદ, સમદગિન વકદાસ, અને અબ્દુલ્લાગિન ઉમર, અટલા આપ્યા નહીં, અને ખીજી રીવાયત મુજબ હું અલીએ મજકુર શખસો પાસે લોકોને મોકલેલા કે તેઓને કહો તેઓમાંથી કોઈ ખલીફા થાય, તેથી એ સર્વે પાસે લોકો ગયા, પણ કોઈએ ખીલાફત લેવા હા પાડી નહીં, તેમ હું અલીની ખચઅત કરવા પણ આપ્યા નહીં, અને તેથી તેઓ પાસે લોકોને મોકલેલા કે હુજૂત તમામ થાય કે ખલીફા તમેને કરતા હતા પણ શામાટે ગયા નહીં?

તલહા અને ઝુબેરે હસદના કારણે કહેવરવ્યું કે તમે જેને ખલીફા કરશો તેને અમો માન્ય રાખીશું, અને જેની સાથે ખચઅત કરશો તેની ખચઅત અમો આવીને કરશું, આ જવાબથી તેમને ખોલાવા માણસ મોકલ્યું કે આવીને ખેચત કરી જાઓ, તો જવાબ આપ્યો કે આજે તો સામાન્ય રીતે સર્વે જણ ખચઅત કરે, અમો આવતી કાલ સુધી ખચઅત કરી લેશું.

આ પૈગામ સાંભળીને હું અલીએ ફરમાવ્યું કે આજે જુમેરાત છે (હું ઉસમાનને કતલ થીએ સાતમો દીવસ હતો) માટે આવતીકાલે જુમેરાનો દીવસ ખેચત માટે રાખો કે ઠીક છે, એમ ફરમાવીને આપે ઉઠીને ઘરે જવા ચાલ્યું.

પણ લોકોએ જવા આપ્યા નહીં, અને બહુજ આગ્રહ કરીને કહ્યું કે આવતી કાલે હુમઆહ છે તેથી જુમ્માની નમાઝ પડાવા ઇમામની તો અમારે ખાસ જરૂર છે.

આપે જવાબ આપ્યો કે તલહા ઝુબેર નો આવે તોજ આ કામ ખલલ વીના ઠીક થાશે, માલીકે ઉશ્તરે કહ્યું કે હું તલહાને ખોલાવી લાવું છું, અને હકીમ ખીન જબલાએ કહ્યું કે હું ઝુબેરને લાવું છું.

એમ કહીને માલીકે ઉશ્તરે તલહા પાસે જઈને કહ્યું કે ઓ તલહા તમો એવું ચાહો છો કે મુસલમાનો માટે કોઈ ઇમામ ન હોય ? અને તમો મુસલમાનોમાં મતભેદ નખાવો છો ? અગર તમારે ખત્રીફા થવાની ખાહીશ હોય તો જ્યારે મુસલમાનોએ આવીને તમોને ખત્રીફા થવા કહ્યું તો શામાટે કબુલ કર્યું નહીં ? જ્યારે તમોએ નાપાડી ત્યારે સર્વે જણે એક જણને પસંદ કરીને એકમતે ખત્રીફા નેમી જોઅત કરવાનું નક્કી કર્યું ત્યારે શામાટે વિરુદ્ધતા બતાવો છો ? માટે હવે તો તમારે આવવુંજ પડશે, અને નો હવે નહીં આવો તો અમો ઇસલામમાં મતભેદ રહેવા દેનાર નથી અને તરો કુસુપતું ખી નાખવા ચાહો છો તેથી તમારું માથું કાપી નાખશું, અને હકીમ ખીન જબલાએ ઝુબેરને પણ એજ રીતે કહ્યું.

અવી વાતો સાંભળીને તલહા તથા ઝુબેર અણગમानी સાથે મસજીદમાં એ બન્નેની સાથે ગયા, તે વખતે હૉ અલીએ ફરમાવ્યું કે મને ખત્રીફા થવાની ખાહીશ નથી, માટે તમારામાંથી જુવે તે લાંબો હાથ કરે, હું તેનાથી પહેલો બચઅત કરીશ, અને ઓ તલહા તમો વધારે હુશયાર છો દ્યો હાથ લાંબો કરો કે હું તમારી જોઅત કરું.

તલહાએ કહ્યું મચાઝલાહ એ કદી બને તેમ નથી, કે આપ હાજર હોવા છતાં હું જોઅત કરાવું, આપતો તમામ બાબતમાં અફઝલ છો.

તારીખુલ અમ્મીયાવાળા શીઆહ લખે છે કે હૉ અલીએ તલહા અને ઝુબેરને કહ્યું તમો બચઅત કરાવો હું પણ તમારી બચઅત કરીશ, એ ફકત હુજ્જત તમામ કરવા માટે, અને તેમને મહેણા તરીકે કે તમો લાયક નથી છતાં બચઅત કરાવતા હોતો દ્યો હું પણ બચઅત કરું, અને એ લોક ખરી રીતે સમજતા હતા કે તમામજુ અને ખાસ કરીને ગરીબો અને સાદામાણસો હૉ અલી અઠની શીવાય કોઈની બચઅત નહીં કરે, કેમકે તે વખત એવો હતો કે કોઈ દબાણ કરીને જોઅત કરાવે તેમ ન હતું.

હાંસલ કલામ જ્યારે તમામ રીતે હં અલી અં હુજ્જત તમામ કરી ચુક્યા, અને કોઈએ પણ બચઅત કરાવી નહીં, તેમ હં અલી શીવાય ખીજાની બચઅત કરવા અમુક દુશમનો શીવાય કોઈ પણ રાજી ન હતું. બલકે હં અલી અંને બચઅત કરાવા માટે બહુજ આગ્રહ કર્યો, અને આપની પાસે સર્વેએ ઘણી આજેઝી કરી ત્યારે આપે સર્વેને કહ્યું કે સાંભળો જો તમે મારી બેઅત કરશો તો હું તમારો હાકીમ અને સરદાર થઈશ, અને ખુદા તથા રસુલના હુકમ મુજબ અમલ કરીશ, હું થઈ ગીએલા ખલીફાની રીત ભાત ઉપર અમલ કરનાર નથી, તેમજ હું મારી મરજી મુજબ અને મસલેહત પ્રમાણે જે બેહતર જાણીશ તેમ કરીશ, અને હક ઇન્સાફ કરવામાં કોઈની પક્ષ નહીં રાખું, તેમ કોઈથી ડરીશ પણ નહીં.

એ શીવાય સુન્નત જમાતની તવારીખ અઝતુલઅહબાબમાં લખે છે કે આપે ફરમાવ્યું કે (ત્રણ ખલીફાની જેમ) હું સગપણના કે ખીજા કોઈ પણ કારણથી એક કોરી પણ કોઈને વધારે નહીં આપું, અને કોઈની પક્ષ નહીં કરું, શરા વીરુદ્ધ જરા પણ મારાથી નહીં થઈ શકે.

આ સાંભળીને તમામ જણાઓએ અરજ કરી કે એ તમામ બાબત અમેને કબુલ અને મનજુર છે, અને એમ પણ લખે છે કે આ બાબતો બયાન થઈ તે હઝરતના ઘરે બયાન થઈ, તેથી આપે સર્વેને કહ્યું કે તમે સર્વે મસજીદમાં ચાલો, કેમકે અવી બાબત ઘરની અંદર થવી તે છુપી રીતે ગણાય, તે ઠીક નથી, માટે મસજીદમાં પબલીક રીતે સર્વે જણની સામે થવી જુવે, તેથી સર્વે જણ મસજીદમાં ગયા,

એક અગત્યનો ખુલાસો.

તારીખે અમ્મીયાવાળા શીઆહ લખે છે કે હં અલી અંને લોકોએ બેઅત માટે ઘણી અરજ કરી; પણ વારંવાર આપે ઇન્કાર કર્યો, એ છતાં કે આગ્રહ ઉપર આગ્રહ થયો, એટલુંજ નહીં પણ કેટલાં લાયક અને પરહેઝગારો દીનદારોએ પણ અરજ કરી, અને ત્રણ અથવા પાંચ અથવા સાત દીવસ સુધી આપે બેઅત કરવાની રજા આપી નહીં, અને તેથી મોઅમેનો અને અસહાબોતું એક ટોળું દીલગીર થયું, અને તેઓમાંથી જનાબે માલીકે ઉશ્તર હઝરતની પાસે ગયા, અને અરજ કરી કે યા હઝરત ઉઠો અને લોકો બેઅત કરવા ચાહે છે માટે બેઅત કરાવો, કેમકે આ લોકો એટલા માટેજ એકઠા થયાં છે, અને આપ શીવાય ખીજા કોઈને પણ ચાહતા નથી, યામવલા ખુદાની

કસમ અગર આ વખતે સુસ્તી કરશે. અને આગ્રહ છતાં ખીલાફત નહીં સ્વી-
કારે. તો ખીજે કોઈ ખલીફા થઈ જશે, અને આપ આ ચોથી વખત પણ
પોતાના હકથી મહરૂમ અને મઝલૂમ રહેશો.

એ વખતે લોકો સફે ચીરી ચીરીને હઝરતની સામે જઈ જઈને કહેતા
હતાં કે યા મૌલા જ્યાં સુધી આપ બચઅત નહીં દેવો, ત્યાં સુધી અમે આપથી
હરગીઝ જુદા પડનાર નથી.

તો જ્યારે નેક લોકોનો આગ્રહ હૃદયથી પણ વધી ગયો, ત્યારે ફરમાનું
કે મસજીદે નખવીમાં લેગા થાઓ, કેમકે હું ખાનગીમાં બૈઅત કરાવીશ નહીં.

કેટલાંક સુન્નત જમાતવાળા મજકુર ખાળતને દલીલ લાવે છે કે જો જુદા
તરફથી હૉઅલીને ખિલાફત મળી હોત, અને ખલીફાઓ ખલીફાથઈ ગયા હોત,
તો જ્યારે તેમને કાબુ મળે ત્યારે પોતાનો હક લઈ લેવો વાજીબ હતો, તો
આ કરતાં ખીજે કયો મવકો હતો કે લોક આગ્રહ કરતા હતા છતાં આપ
બચઅત લેવાની મનાઈ કરીને કહેતા હતા કે ખીજને ખલીફા કરી દેવો.

આ પ્રશ્નનો જવાબ અકલે સલીમ (પુરી સમજ) વાળા કે જે હકધર્મ
ન હોય તેના માટે નીચે મુજબ છે.

૧—હૉ અલી અઠનો ખીલાફતનો હક હતો તે તો આ અહવાલની
શુરૂઆતમાં જ ખુલાસાથી આવી ગીએલ છે, હવે આ મવકે આપે ઇન્કાર કર્યો
તો આપ તમામ કરતાં વધારે ઈદ્મ અને અછલ વાળા હતા, તેમાં ઘણી મસ-
લેહતો હશે, આપણે જે સમજી શકીએ તે મસલેહતો એ છે કે—

૧—આપે બચઅતમાટે ઘણી સગર એટલામાટે કરી કે સર્વે એકમત થાય.

૨—લાંબો વખત વીચાર કરવા મળે, કે પછી કોઈ એમ ન કહે કે ઉતા-
વળમા અમે કાંઈ વીચારી શક્યા નહીં.

૩—આપ ચાહતા ન હતા કે પહેલા ખત્રીફા સાહેબની જેમ મસજીદ
વીના ખીજ ખાનગી જગ્યામાં બૈઅત થાય.

૪—આપ પાંચ દસ જણની વચ્ચે બચઅત લેવા ઇરાદો રાખતા ન હતા.

૫—સર્વે જણ સંપૂર્ણ રાજી છે એમ મશહુર થવા ચાહતા હતા.

૬—આપનો મતલબ એ પણ હતો કે કોઈ પણ એવી લાલચકે તમામા
ન રહે કે મને વધારે માન મળશે તેથી બચઅત કરે.

કોઈ એમ ન જાણે કે અમારી મરજી મુજબ ઇન્સાફ કરશે, અને પક્ષ
રાખશે, અને તેથીજ સર્વે જણના આગ્રહ પછી જાહેર કર્યું કે હું થઈ ગીએલા
ખત્રીફાની જેમ વરતનાર નથી, હું સર્વેને સરખા ગણીશ, હું કોઈનો પક્ષ

નહીં રાખું, અવું કહેવા માટે ઉતાવળ કામ નથી આવતી, ધીમે ધીમે મવકે કહેવાય.

૮—હઝરત એ પણ જાણતા હતા કે તલહા અને ઝુબેર ખલીફ થવાની ખાહીશ રાખે છે, તો આપ તરત બચત કરવાની હા પાડે તો તેઓ ખીબુ તડ ઉભુ કરે, અને વળી દીનમાં રખનો થાય, તેથી તેમને કહ્યું કે તમે ખલીફ થાઓ, કે તમામ જણ જાણે કે હું અલી અં હકદાર હોવા છતાં કેટલી સખર કરે છે? અને તેઓ પાસેજ કહેવરાવવું હતું કે અમારે ખીલાફત જોતી નથી, અને તેઓને ખાહીશ તો હતી, પણ જોયું કે તમામ જણનો મત હું અલી તરફ થયો છે, તેથી જુજ જણ શીવાય તમામ જણ કબુલ નહીં કરે, ત્યારે શામાટે જાહેરમાં બદનામ થાય? તેથી તેઓને પણ એ વીશે તપાસવાનો વખત આપ્યો.

૯—હઝરત અલીએ ખિલાફત નહીં સ્વીકારવા કહ્યું. તે એ લોકોને મહેણા તરીકે કહ્યું કે જેમ પહેલેથીજ તમે તમારી મરજી મુજબ ખલીફા નેમતા આવ્યા છો, અને મને હું રસુલે ખુદા સં ખુદા તરફથી ખલીફા અને ઇમામ નેમી ગયા છતાં મહરૂમ રાખ્યો, અને ત્રીજા ખલીફાએ તમારા ઉપર અવી મુસીબતો નાખી ત્યારે મને ખલીફા થવા કહ્યો છે, તે મને મનજુર નથી, આ બાબતે હઝરતના એ પુછવાથી વધારે સાબીત થાય છે કે આપે પુછ્યું કે તમે તમારા ધ્યાનમાં હું આ કામને લાયક છું તેથીજ ખલીફા કરાવા ચાહો છો? કે ખુદા તરફથી હું ખલીફા છું તેથી મારી બચત કરવા ચાહો છો? તો તેઓએ જવાબ આપ્યો કે અમે આપને ખુદા તરફથી ખલીફા માનીએ છીએ, અને આત્મ કહેવરાવીને જાણે આપે તેઓ પાસે કબુલાત લીધી, કે આપ ખુદા તરફથી ખલીફા હોવા છતાં અટલાં વરસ થયાં તમેને તમારા હકથી મહરૂમ રાખ્યા.

૧૦—ખીલાફત તરત કબુલ નહીં કરવામાં એક મસલેહત એ પણ હતી કે એ ઝમાનામાં હું રસુલ સંના ફરમાન અને તેમની સુન્નતને મુકી આપીને મરજી મુજબ ચાલવાની લોકોને આદત પડી ગઈ હતી, જેમકે હું રસુલે ખુદા સંના વખતમાં આપ ખેતુલ માલને અમીર, ગરીબ, ગુલામ, આઝાદ, વીં સર્વેને સરખે ભાગે આપતા હતા, અને પહેલા તથા બીજા ખલીફા સાહેબોના વખતમાં લોકોના દરબ પ્રમાણે વધુ ચોછો ભાગ આપતા હતા, રમસો અમીરોને વધારે, અને ગરીબો ફકીરોને ઓછો, અને ત્રીજા ખલીફા સાહેબે તો પોતાનાજ સગાના ઘરભરી આપ્યા, મરવાન વીગેરેને પપ્પણ નાણાં આપ્યાં.

તો હું અલી અં નાણુતા હતા કે હું ખલીફા સાહેબોની જેમ નહીં વરતુ, બલકે હું રસુલે ખુદા સંની માફક સરખે ભાગે આપીશ, તેથી આ લોકોમાં ઘણા જણ કચવાશે, તેથી પણ તરત ખીલાફત સ્વીકારી નહીં, કે ધીમે ધીમે તમામ વાત ગળે ઊતરે, આપ જેમ કહે તેમ ચાલવા ખંધાય ત્યારેજ તેઓના આગ્રહથી ખીલાફત સ્વીકારવી કે પાછળથી કાંઈ પણ કોઈપણ ઊફકરી નશકે.

૧૧—હું અલી અંને ખગર હતી કે હું ઉમરની બાદ ખલીફા નેમવા માટે જે ભાંજગડ થઇ તેમાં એવી શરત કરવામાં આવી કે પહેલા તથા ખીજા ખલીફાની પેરવી કરે અને તે સાહેબોને પગલે ચાલે તેને ખલીફા કરવો, જેમકે એ વીશેના લવાહ અખ્દે રહુમાન ગિન ઔદે લોકોને કહ્યું કે મેં હું અલીને ખલીફા કરવાનો મત નહીં આપ્યો, તેનું કારણ એ છે કે તેમણે ખન્ને ખલીફાઓને પગલે ચાલવાની ના પાડી, તેથી હું ઉસમાનને ખલીફા નેમવાનો ફેરાવું કર્યો, જેમકે તેમણે એ શરત મન્નુર કરી.

આ વખતે હું અલી અં એ લોકોના કહેવાથી બલકે આગ્રહથી તરત ખિલાફત સ્વીકારે તો તરત તેઓ એજ બાબત કહે કે આપ ખલીફા તો થયા, પણ ખન્ને ખલીફા સાહેબને પગલે ચાલવું પડશે, અને તે વખતે આપ કહે કે હું તે મુજબ નહીં ચાલું, તો વળી ફીતનો થાય, અને ખેમત થાય, ઘણા જણ કહે કે ખલીફા થયા તે બસ છે, કેટલાંક કહે કે નહીં ખીજા કોઈને ફેરાવો કે જે આપણી મરજી મુજબ વરતે, તો હું અલી અં ખિલાફત સ્વીકારવામાં જે બે દીવસ અથવા સાત દીવસ સુધી ઢીલ કરી તે બહુજ દુર-અંદેશી વાપરી, કે પછી કોઈ પણ એમ કહેવાની હીમત નકરે, તમો ફલાણી શરત કબુલ કરો, બલકે આપને એમ કહેવાનો વખત અને મવકો મળ્યો કે તમો મારી શરતો કબુલ કરો તોજ ખીલાફત સ્વીકારું.

૧૨—હું અલી અં તમામખતનો ઇલમ ધરાવતા હતા, અને ભવિષ્યની બાબત પણ નાણુતા હતા કે મારી સામે તેમજ મારી પાછળ અવા અવા બનાવ બનવાના છે, ઊમર્યા વંશના તેમજ અબ્બાસ વંશના ખલીફા થશે અને અવો ઝુલમ બનીહાશમ ઉપર કરશે, બલકે લોકોને કેહતા પણ હતા કે અવા અવા બનાવ બનનાર છે, તેથી આપે ખીલાફત સ્વીકારવામાં ઢીલ કરી, કે જેઓ આપને ખુદા તરફથી ખલીફા નાણુતા હતા તે તો જણે પણ જેઓ એમ માનતા હતા કે ખીલાફતનું કામ ઉમ્મતનું છે પોતાની મરજીમાં આવે તેને ખીલાફત આપે, તેમજ અમે હું અલીને પણ ખીલાફત આપી છે એમ ન જાણે, અને તેથીજ હું અલીએ મોઆવીયા ઉપર હુજ્જત તમામ કરી હતી,

કે હું કાંઈ લોકોનો ખેસારેલો ખલીફા નથી, બલકે ખુદાના હુકમથી તેના રસુલે મુકર્રર કરેલ ખલીફા છું, જેમકે ઇન્શાઅલ્લાહ આગળ આપશે.

૧૩—આપ જાણતા હતા કે તલહા તથા ઝુબેરને ખીલાફતની ખાહીશ છે તો જો તરત આપ ખીલાફત કબુલ કરે તો તેઓ સમજે કે હું અલીએ ઉતાવળ કરીને ખીલાફત સ્વીકારી ન હત તો અમોને ખીલાફત મળત, તેથી આપે સળર તો કરી પણ લોકોને કહ્યું કે રજોને તેવણની ખાહીશ ખિલાફતની હશે માટે તેમને ખલીફા કરો, એટલુંજ નહીં પણ પોતે પણ સાથે ગયા અને તેમને ખલીફા થવા કહ્યું, પણ તેઓ જાણતા હતા કે મોટો ભાગ હું અલી અંને ખીલાફત આપવાની તરફેણમાં છે, વીં કારણથી તેમણે ઇન્કાર કર્યો, મતલબ કે દરેક રીતે હું લોકો ઉપર હુજ્જત તમામ કરી કે પાછળ કાંઈ પણ યુનોચરા કરવાનો મવકો ન રહે.

૧૪—આપે બચઅત કરાવામાં ઉતાવળ નહી કરી, બલકે ઘણી ઢીલ કરી અને લોકોનો બહુજ આગ્રહ થવા દીધો, તેમાં જેઓ મુનાફિક અને હસદખોર હતા, તેઓ પણ સર્વેની સામે તરી આવ્યા, કેમકે તેઓ હું અલીની વીરુદ્ધ વાતો કરતા હતા.

૧૫—એ ઢીલ કરવાથી મતલબ ઘણે ભાગે મતીને એકમત થવાનો લોકોને વખત મળ્યો.

હાસલે કલામ અસલ કીતાબમાં ૧૧ ખુલાસા છે જેને વધારે ખુલાસાથી લખીને અમોએ પંદર કર્યા, તો એ સર્વેથી બરાબર સમજાય છે, કે હું અલી અં બચઅત કરવામાં જરા પણ ઉતાવળ નહીં કરતા, એ ત્રણ કે પાંચ સાત દીવસ સુધી ઢીલ કરી. અને પોતે ખીલાફતની ગાદીએ બીરાજવાની જરા પણ પરવા નહીં કરી, તેમ જુલાસા પણ નહીં બતાવી, બલકે વારંવાર ઇન્કાર કરતા રહ્યા, તેમજ પોતાના વીરોધીઓ અને ખીલાફતની ખાહીશ ધરાવનારને પણ પુરતો વખત આપ્યો પણ આપે પણ આગ્રહ કર્યો, એ સર્વેથી આપનું ઇદમ તથા દુરઅંદેશી તેમજ હકપણું સાબીત થયું.

સુન્નત જમાઅતની તવારીખ સ્વઅતુલ અહબાબમાં લખે છે કે પહેલે તલહાએ બચઅત કરી, પછી ઝોબરે પછી મીસરવાળાઓએ, તે પછી મેહા-જુર અને અનસારોએ બચઅત કરી, તે પછી જુમ્હાને દીવસે અમીરૂલ મોઅ-મેનીન હું અલી અં મીમબર ઉપર તશરીફ લઈ ગયા, અને ભારે છટા અને ફસાફત તથા બલાગતથી ખુતબો પડ્યા. એ ખુતબા શરીફની શુરૂઆત

આ પ્રમાણે કરી અલહમ્દો લિલાહે અલાએહમાનેહી
લકદ ૧૪૫૬૬૬૬ અલા મકાનેહી. એટલે ખુદાનો

શુકર અને એહસાન છે કે “હક” પોતાની જગ્યાએ પાછું ફર્યું.
લખે છે કે સરવેથી પહેલે તલહા ખીન અબદુલ્લાહે બચઅત કરી.

હ૦ અલીએ સરવેને ઘણી અસરકારક અને નસીહત ભરેલી વાંચેઝ કરી
તેમાં એ પણ ફરમાવ્યું કે મોહાજર અને અનસારને એ ખીયાલ ન રહે કે
અમો હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦ની સોહબતમાં રહેલા છીએ તેથી અમારી ફઝી-
લત અને ખુજુર્ગી વધારે છે, ખુદા તેઓને વધારે અજર અને સવાબ આપી
રાજી અને ખુશી કરશે, પણ દુન્યામાં સર્વે હકમાં ઝરાબર છે, એટલે તમારી
દરમીઆન ખુદાનો માલ સરખે ભાગે વહેંચાશે એમાં તરફદારી, કે પરહેઝગારીની
તરફ ધ્યાન રાખવામાં નહીં આવે, હા પરહેઝગારને પરવરદીગાર વધારે
સવાબ અતા ફરમાવશે, હાસલ કલામ ઘણી સમજુતી અને દીલાસા સાથે કેટ-
લીક બાબતો ફરમાવીને કહ્યું કાલે સવારે મારી પાસે આવજો કે જે માલ
મવજુદ છે તે તમોને ઇન્સાફની સાથે વહેંચી આપીશ, કોઇ પણ મુસલમાન
અરબ હોય કે અજમ હોય આથી પહેલે તેઓને હીરસો મળતો હોય કે ન
મળતો હોય સર્વે આવે હું કોઇ હકદારને મહરૂમ નહીં રાખું, અને તમારા
તથા મહારા માટે મગફરત આહું છું, આ પ્રમાણે ફરમાવીને મીંમખર ઊપ-
રથી ઉતરી ગયા.

આ વાંચેઝ સાંભળીને પહેલે અદાવતનું ખી એ રોપાણું કે જેઓને વધારે
ભાગ મળતો તેઓને ગુલામોની ઝરાબર ભાગ લેવાનું ભારે લાગ્યું, અને ઘણો
અણગમો ઉપજ્યો અને દીલમાં નારાજ થયા.

ખીજે દીવસે સવારે સરવે જણ હાજર થયા હઝરતે માલ મંગાવ્યો, અને
પોતાના કાતીબ અબદુલ્લા ખીન અખુરાફેઅને ફરમાવ્યું કે આ માલ વહેંચવો
મોહજેરીનથી શુરૂ કર અને દરેકને ત્રણ ત્રણ દીનાર આપ,, તે પછી અનસા-
રને પણ એજ પ્રમાણે આપ, તે પછી જે કોઇ તારી પાસે આવે તેને પણ એજ
રીતે ત્રણ ત્રણ દીનાર આપ.

લખે છે કે સહલ ખીનહનીફ અનસારીએ તેજ દીવસે એક ગુલામ આઝદ
(મુકત) કર્યો હતો તે પણ આ મવકા ઉપર હાજર હતો, સહેલે અરઝ કરી યા
અમીરુલ મોઅમેનીન આ ગઠ કાલે મારો ગુલામ હતો, આજે મેં તેને આઝદ
કર્યો છે તો આપ મને પણ આ ગુલામની ઝરાબર આપો છો ? આપે જવાબ

આપ્યો ખેશક આમાં બન્ને સરખા છે, એમ ફરમાવીને તેને ત્રણ દીનાર આપ્યા અને તેના ગુલામને પણ ત્રણ દીનાર આપ્યા, અને આપે ફરમાવ્યું સરવેલી બરાબર મારા માટે પણ ત્રણ દીનાર રાખો, પછી આપ મસજીદે કુખામાં નમાઝ માટે તશરીફ લઈ ગયા, તમામ માલની ગણતરી કરી, તો ત્રણ લાખ દીનાર હતા, અને તેના લેનાર એકલાખ મુસ્તાહક નીકળ્યા તેથી એ માલ બરાબર વહેંચાઈ રહ્યો.

મજદુર તલહા અને ઝોબેર કે જેઓએ સરવેથી પહેલે બચાવત કરી તેઓ તથા મરવાન વીગેરેઓએ આ વહેંચણીથી અણગમો જાહેર કર્યો, હઝરતનો કાતીબ ઓળખદુલ્લાહ કહે છે કે મેં અબદુલ્લાહ બીન ઝોબેરને જોયો કે પોતાના બાપ અને તેના અસહાબોને કહે છે કે કાલે આપણે બીલકુલ સમજ્યા કે એ વાતોથી તેઓનો આ ઇરાદો હતો, સઘડે અંચદ બીન સાબીતને કહ્યું એ સરવે આપણને સંભળાવવામાં આવ્યું હતું, હઝરતનો કાતીબ કહે છે અવી વાતો મારાથી સંભળાણી નહીં તેથી મેં ઝોબેરના છોકરા અને સઘડને કહ્યું હકતઆલા કુરઆનમાં રાસ્ત ફરમાવે છે કે “વલાકીન્અકસરૌ-હુમ કારેહૂન” એટલે હક વાતથી ઘણાઓ અણગમો રાખે છે. પછી મરવાન અને તલહા ઝોબેર વીં વીં આપસમાં ખાનગીઓ કરતા હતા, અને હં અલી અંની દુશ્મની ઉપર કમર બાંધી અને ગડબડ શુરૂ થઈ.

હઝરત અલીએ ચારે તરફના હાકીમો (ગવર્નરો) ની બદલી કરીને બીજા નવા હાકીમો પોતે પસંદ કરેલા મોકલ્યા, જેમકે બસરામાં અબદુલ્લા બીન આમેર હાકીમ હતો તેની જગ્યાએ ઉસમાન બીન હનીફ અનસારીને મુકરર કર્યા, અને કુફામાં અમ્મારા બીન હેસાનને હાકીમ નેમ્યો, અને અબદુલ્લાહ બીન અબ્બાસ બીન રબીઆને યમનનો હાકીમ કર્યો, અને કેસ બીન સઅદ ઉબ્બાદા અનસારીને મીસરનો હાકીમ કર્યો, એ સર્વે પોત પોતાની જગ્યાએ ગયા, પણ કુફાનો હાકીમ થઈને ગયો તે પાછો આવ્યો અને કુફામાં અબુ મુસા અશઅરી હતો તેજ ત્યાં રહ્યો, અને હં ઊમરે પોતાની વફાતની ૪ વરસ પહેલાં મોઆવીયા ને શામનો હાકીમ કરીને મોકલ્યો હતો, અને ત્રીજા બદલીફ હં ઉસમાને પણ તેનેજ રહેવા આપ્યો હતો, હઝરત અલીએ સહન બીન હનીફ અનસારીને શામનો હાકીમ કરીને મોઆવીઆની બદલીમાં મોકલ્યો, પણ મોઆવીયાએ પોતા વાંશે ઘણી મજબુતી કરેલી અને હોકાને પોતાની તરફ કરી લીધેલા, અને પોતાની સત્તા ઘણી ખેસારી આપેલી તેથી સહનબીન હનીફને ટકવા દીધો નહીં તેથી તે લાચાર થઈને પાછો આવ્યો અને શામનો તમામ હાલ બચાવ કર્યો.

આખો બેશક આમાં બન્ને સરખા છે,
અને તેના ગુલામને પણ ત્રણ દીનાર અ
બરાબર મારા માટે પણ ત્રણ દીનાર રા
માટે તશરીફ લઈ ગયા, તમામ માલની
અને તેના લેનાર એકલાખ મુસ્તાફક નીકળ્યા

મજ્જુર તલહા અને ઝોખેર કે જે
તેઓ તથા મરવાન વીગેરેઓએ આ વર
રતને કાતીળ ઓળખદુદલાહ કહે છે કે
કે પોતાના ગાય અને તેના અસહાઓને
જ્યાં કે એ વાતોથી તેઓને આ ઇરાદો
કહ્યું એ સરવે આપણને સંભળાવવામાં
છે અવી વાતો મારાથી સંભળાણી નહીં
દને કહ્યું હકતઆલા કુરઆનમાં રાસ્ત
હુમ કારેહૂન” એટલે હક વાતથી ધ
વાન અને તલહા ઝોખેર વીં વીં આ
અલી અબ્ની દુશ્મની ઉપર કમર બાંધ

હજરત અલીએ ચારે તરફના હાક
નવા હાકીમો પોતે પસંદ કરેલા મોકલ્યા
આમેર હાકીમ હતો તેની જગ્યાએ ઉસ
કર્ચા, અને કુદ્દામાં અમ્મારા ખીન હેસા
ખીન અખાસ ખીન રણીઆને યમનનો
ઉખાદા અનસારીને મીસરનો હાકીમ
ગયા, પણ કુદ્દાનો હાકીમ થઈને ગયો તે
મુસા અશઅરી હતો તેજ ત્યાં રહેયો,
વરસ પડેલાં આઘવીયા ને શામનો હ
ખલીફા હવે ઉસમાને પણ તેનેજ રહેવા
ખીન હનીફ અનસારીને શામનો હાકીમ
લેયો, પણ મોઆવીયાએ પોતા વીશે ઘણ
તરફ કરી લીધેલા, અને પોતાની સત્તા
હનીફને ટકવા દીધો નહીં તેથી તે લા
તમામ હાલ ખયાન કર્યો.